

Sygn. akt VII Ka 765/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Sędziowie: SO Magdalena Chudy (spr.)

SO Anna Górczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013r.

sprawy oskarżonego **K. B.** o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw z art. 282 kk w zw z art. 64§2 kk, art. 282 kk w zw z art. 64§2 kk;

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego i obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 30 kwietnia 2013r. sygn. akt VII K 738/10

orzeka:

I zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne,

II zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. R. kwotę 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT od zasądanego wynagrodzenia,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie VII K 738/10 przeciwko **K. B.**,

oskarżonemu o to, że:

1. w dniu 14 maja 2009 r. w O. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu używając przemocy, bijąc pięściami po głowie i twarzy G. D., w wyniku czego doznał on krwiaka okolicy jarzmowej prawej, krwiaka okularowego oka prawego, otarcia naskórka ucha prawego co naruszyło czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, usiłował zmusić G. D. do określonego działania polegającego na wypłaceniu im kwoty 1.500 zł, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na sprzeciw pokrzywdzonego, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności będąc uprzednio karany za umyślne przestępstwo podobne w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk

- tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

2. w dniu 10 maja 2009 r. w miejscowości W. gm. O. grożąc popełnieniem przestępstwa na osobie R. M. zmusił go do określonego działania poprzez wypłacenie jemu kwoty 190 zł, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności będąc uprzednio karany za umyślne przestępstwo podobne w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk,

- tj. o przestępstwo z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

Orzekł:

I. oskarżonego **K. B.** w ramach zarzucanego mu w pkt 1 aktu oskarżenia czynu, uznał za winnego tego, że w dniu 14 maja 2009 r. w O. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej używając przemocy wobec G. D. polegającej na biciu go pięściami po głowie i twarzy, w wyniku czego doznał on krwiaka okolicy jarzmowej prawej, krwiaka okularowego oka prawego, otarcia naskórka ucha prawego co naruszyło czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, usiłował doprowadzić G. D. do rozporządzenia mieniem poprzez wypłacenie mu kwoty 1.500 zł, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na sprzeciw pokrzywdzonego, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu powyżej 1 roku kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo rozboju w warunkach określonych w art. 64 § 2 kk - tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, opierając wymiar kary o art. 14 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **K. B.** w ramach zarzucanego mu w pkt 2 aktu oskarżenia czynu, uznał za winnego tego, że w dniu 10 maja 2009 r. w miejscowości W. gm. O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, grożąc popełnieniem przestępstwa przeciwko zdrowiu na osobie R. M., doprowadził go do rozporządzenia mieniem poprzez wypłacenie mu kwoty 190 zł, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu powyżej 1 roku kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo rozboju w warunkach określonych w art. 64 § 2 kk, tj. przestępstwa z art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 282 kk w zw. z art. 64 § 2 kk skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzekł wobec oskarżonego **K. B.** karę łączną 1 (roku) i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. R. kwotę 504 (pięciuset czterech) złotych oraz stosowną kwotę od tej kwoty z tytułu VAT, za nieopłaconą obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu sądowym;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego , zaskarżając wyrok w odniesieniu do wskazanego oskarżonego w całości. Apelujący wyrokowi zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia , polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się przypisanych mu przestępstw , kiedy okoliczności sprawy a w szczególności wyjaśnienia oskarżonego kwestionują takie ustalenia ,

II. naruszenie art.5§2kpk w zw. z art.7kpk poprzez rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów w szczególności zeznań pokrzywdzonych i uznanie , iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony dopuścił się popełnienia przypisanych mu czynów , podczas gdy zebrane dowody nie pozwalały na sformułowanie takiej oceny.

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca w oparciu o art.437§1i2 w zw. z At.454§1kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Oskarżony zaskarżył wyrok w całości . z treści jego nieformalnej apelacji wynika , iż zarzuciła sądowi naruszenie jego prawa do obrony, w uzupełnieniu apelacji wskazywał na rażącą surowość orzeczonej wobec niego kary. Z treści natomiast jego oświadczenia złożonego na rozprawie odwoławczej wynika, iż zarzucił sądowi błędne ustalenia faktyczne poczynione w niniejszej sprawie.

W konsekwencji jak należy wnioskować z jego oświadczenia na rozprawie odwoławczej domagał się uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego oraz oskarżonego nie mogły wyrzucić zamierzonego przez skarżących skutku zmierzającego do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Kontrola odwoławcza nie wykazała bowiem, aby postępowanie jurysdykcyjne w niniejszej sprawie było obarczone uchybieniami, które mogłyby mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Na wstępie należy jednak odnieść się do zarzutu obrazy przepisów prawa procesowego tj. art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k.. Zauważyć należy, że apelujący oparł wskazany zarzut na stwierdzeniu, iż w przedmiotowym postępowaniu pojawiły się liczne wątpliwości, które nie zostały przez Sąd Rejonowy usunięte, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W ocenie autora apelacji wątpliwości te pojawiają się co do oceny zeznań złożonych w sprawie przez świadków G. D., A. C. oraz R. M., którzy składali w sprawie zmienne relacje.

Zgodzić należy się z obrońcą oskarżonego, iż zeznania w/w świadków różnią się na różnych etapach postępowania. W toku postępowania przygotowawczego w/w konsekwentnie wskazywali na oskarżonego , jako na sprawcę przypisanych mu czynów. Podnieść należy, iż te relacje znajdowały wówczas potwierdzenie w innych dowodach , tworzyły spójny obraz zdarzeń z udziałem oskarżonego. Takiego waloru nie posiadają zeznania w/w świadków, które zostały złożone w postępowaniu jurysdykcyjnym.

Istotnym jest, iż zarzuty stawiane oskarżonemu dotyczyły zdarzeń, które miały miejsce w 2009r. Znaczny upływ czasu miał niewątpliwie wpływ na składane przez świadków relacje w roku 2013.

Od tego bowiem czasu zdaniem Sądu Okręgowego obraz zdarzeń z 2009 r. mógł ulec zniekształceniu w pamięci świadków. Dodatkowo nie bez znaczenia jest okoliczność, iż u pokrzywdzonych zniknęła, co jest dość naturalnym zjawiskiem, pamięć o wyjątkowo przykrych dla nich elementach zdarzenia i w chwili obecnej z ich postawy na rozprawie widać, iż nie są zainteresowani ukaraniem oskarżonego i ożywieniem dość dawnego pomiędzy nimi zatargu. Wskazywane przez Sąd I instancji w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia powody , które wpłynęły na ocenę zeznań w/w świadków dokonaną przez Sąd I instancji i tym samym uznaniu za wiarygodne złożonych przez nich relacji z postępowania przygotowawczego, zasługują na pełne podzielenie przez Sąd Okręgowy.

Sąd dysponując odmiennymi relacjami pokrzywdzonych lub innych świadków miał prawo dać wiarę tym relacjom, które zostały złożone w postępowaniu przygotowawczym , a odmówić wiarygodności tym złożonym w postępowaniu jurysdykcyjnym, byleby swoje stanowisko w tej kwestii szczegółowo umotywował. Sąd I instancji powyższemu wymogowi uczynił zadość.

W pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia, które są wręcz wzorcowe , odniósł się do wszystkich dowodów w sprawie , ocenił je we wzajemnym powiązaniu , zaś ocena powyższa zasługiwała na całkowite podzielenie przez Sąd Odwoławczy.

Podnieść należy, iż bezzasadny jest również zarzut oskarżonego zmierzający do wykazania , iż Sąd naruszył zasadę bezpośredniości przy przesłuchaniu niektórych świadków. Sąd ujawnił , za zgodą również oskarżonego, zeznania

świadka K. L. po tym, jak ustalił, że świadek ten od 2 lat nie przebywa w kraju, w trybie art.394§1kpk. Prawdliwość procedowania Sądu w tej materii nie budziła żadnych wątpliwości Sądu Okręgowego.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż stawiane przez skarżącego zarzuty obrazy prawa procesowego sprowadzają się w swojej istocie do zanegowania przeprowadzonej w sprawie przez Sąd I instancji prawidłowej oceny dowodów i stwarzają dla skarżącego możliwość przedstawienia wersji zdarzeń i ich interpretacji zgodnej z wyjaśnieniami złożonymi w sprawie przez oskarżonego. Wyjaśnienia zaś te nie znajdują oparcia w dowodach i stanowią jedynie realizację linii obrony oskarżonego, mającej uchronić go od surowej odpowiedzialności.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uznania, iż oskarżony był w sprawie niewłaściwie reprezentowany przez obrońcę. Podnieść należy, iż analiza czynności dokonywanych przez obrońcę oskarżonego doprowadziła Sąd Okręgowy do konkluzji, iż obrońca wyjątkowo aktywnie uczestniczył w rozprawach przed sądem. Przyczynił się do uchylenia stosowanego wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania, wywiódł apelację. Z protokołów rozprawy wynika, iż składane przez obrońcę wnioski były wynikiem konsultacji z oskarżonym. Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd Okręgowy nie dopatrywał się okoliczności pozwalających na uznanie, iż obrońca oskarżonego nie wywiązywał się należycie z powierzonych mu przez sąd obowiązków obrony oskarżonego.

Na uwzględnienie nie zasługuje zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary pozbawienia wolności podnoszony przez oskarżonego. Sąd wymierzając oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności orzekł je w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Wymiar kary łącznej nie stanowił sumy orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności. Sąd potraktował oskarżonego dość łagodnie, jeśli zważy się na fakt, iż przypisał mu działanie w warunkach art.64§2kk.

Zauważyć bowiem należy, że z treści uzasadnienia wynika, że Sąd I instancji wyraził pogląd, że zastosowaniu instytucji z art. 69 § 1 k.p.k. sprzeciwia się uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego, jego niepoprawność i wysoki stopień zdemoralizowania.

Sąd Okręgowy stanowisko Sądu I instancji w pełni podzielił. W sprawie brak okoliczności, które pozwoliłyby na uznanie istnienia po stronie oskarżonego dodatkowej prognozy kryminologicznej powalającej na przyjęcie, iż mimo nie wykonania kar pozbawienia wolności będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni więcej przestępstw. Oskarżony przypisanych mu przestępstw dopuścił się mając stosowany środek probacyjny.

Uznając tym samym, iż brak jest argumentów po stronie skarżących, aby uwzględnić ich apelacje i zaskarżony wyrok uchylić do ponownego rozpoznania, Sąd odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne (art. 437 § 1 k.p.k.).

Na podstawie art. 29 pkt. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 2 pkt.4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348) Sąd Okręgowy przyznał obrońcy oskarżonego A. R. kwotę 420 zł tytułem opłaty za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 zł tytułem podatku VAT od zasądzzonego wynagrodzenia. .

Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.k. w zw. z art. 634 k.p.k., uwzględniając sytuację materialną oskarżonego którą w znacznym stopniu kształtuje fakt odbywania przez niego kary pozbawienia wolności, uznał za słuszne zwolnić go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.